

Sentencja

1) Nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dokonania transpozycji art. 1-4 oraz art. 9-13 dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza denty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.08.2005

Odwwołanie wniesione w dniu 26 kwietnia 2006 r. przez Alecansan SL od wyroku z dnia 7 lutego 2006 r. w sprawie T-202/03 Alecansan SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alecansan SL (Przedstawiciele: P. Merino Baylos i A. Velázquez, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego i CompUSA Management Co.

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku wydanego w dniu 7 lutego 2006 r. przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) w sprawie T-202/03 oddalającego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 marca 2003 r. (sprawa R 711/2002-1), w której uznano sprzeciw Alecansan SL wobec wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego „COMPUSA” za bezzasadny (zgłoszenie nr 849 497).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał niewłaściwej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹)

uznając, że nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie dwóch znaków towarowych, z uwagi na to, że mimo wysokiego podobieństwa fonetycznego i wizualnego, towary i usługi oznaczane zgłoszonym znakiem towarowym nie są podobne do towarów i usług oznaczanych znakiem towarowym, z którego rejestracji uprawniony jest wnoszący odwołanie. Zdaniem wnoszącego odwołanie, przy orzekaniu o istnieniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd Sąd nie uwzględnił licznych czynników.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen w dniu 8 maja 2006 r. — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-207/06)

(2006/C 190/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 (¹) z dnia 18 marca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że w przypadku transportu morskiego stałym i bezpośrednim połączeniem pomiędzy jednym punktem geograficznym we Wspólnocie a punktem geograficznym położonym w państwie trzecim przy użyciu pojazdów załadowywanych na pokład statku bez wyładowania zwierząt rozdział VII pkt 48 ppkt 7 lit. b) załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG (²) z dnia 19 listopada 1991 r. należy stosować odpowiednio?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze udzielona zostanie odpowiedź twierdząca, powstaje pytanie, czy rozdział VII pkt 48 ppkt 7 lit. b) załącznika do dyrektywy 91/628/EWG należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku transportu była czas transportu morskiego nie odpowiada przepisowi ppkt 4 lit. d), jeżeli zwierzętom nie zapewni się po 14 godzinach transportu okresu transportu trwającego przynajmniej jedną godzinę.

- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca, powstaje pytanie, czy znajdujący wtedy zastosowanie przepis rozdział VII pkt 48 ppkt 7 lit. a) załącznika do dyrektywy 91/628/EWG należy rozumieć w ten sposób, że czas transportu morskiego stałym i bezpośrednim połączeniem pomiędzy jednym punktem geograficznym we Wspólnocie a punktem geograficznym położonym w państwie trzecim przy użyciu pojazdów załadowywanych na pokład statku bez wyładowania zwierząt jest nieistotny, o ile zwierzęta są regularnie karmione i pojone, oraz czy w takim przypadku po wyładowaniu samochodu ciężarowego w porcie przeznaczenia rozpoczyna bezpośrednio bieg kolejny czas transportu drogowego wynoszący 29 godzin.
- 4) Jeżeli na pytanie trzecie udzielona zostanie odpowiedź twierdząca, powstaje pytanie, czy art. 5 część A pkt 2 lit. d) ii) tiret pierwsze dyrektywy 91/628/EWG należy rozumieć w ten sposób, że pracownicy odpowiedzialni za transport zobowiązani są do zapisania w planie trasy, kiedy transportowane zwierzęta były karmione i pojone w czasie transportu promem, a dokonany z góry maszyną do pisania wpis „Podczas transportu promem zwierzęta są karmione i pojone wieczorem, rano, w południe, wieczorem, rano” nie odpowiada wymogom dyrektywy 91/628/EWG, ze skutkiem prawnym w postaci utraty roszczenia o refundację wywozową w wyniku braku zapisów nt. przeprowadzonych czynności oporządzenia zwierząt, o ile wymagany dowód nie zostanie dostarczony w inny sposób?

(¹) Dz.U. L 82, str. 19.

(²) Dz.U. L 340, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 19 maja 2006 r. — Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli przeciwko Bundesrepublik Deutschland przy udziale Bundesagentur für Arbeit

(Sprawa C-228/06)

(2006/C 190/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Uczestnik postępowania: Bundesagentur für Arbeit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego do Układu stowarzyszeniowego między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją z dnia 23 listopada 1970 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie swobodnego przepływu usług należy stwierdzić w przypadku, gdy na mocy § 4 ust. 1, § 6 AufethG z dnia 30 lipca 2004 r. i art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (²) obywatel turecki, pracujący w zakresie transportu międzynarodowego na rzecz tureckiego przedsiębiorstwa jako kierowca zarejestrowanego w Niemczech samochodu ciężarowego, aby wjechać na terytorium Niemiec, musi posiadać wizę Schengen, jeśli w chwili wejścia w życie Protokołu dodatkowego był on uprawniony do wjazdu na terytorium Federalnej Republiki Niemiec bez wizy?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego należy interpretować w ten sposób, że wymieniony w pytaniu pierwszym obywatel turecki nie jest objęty obowiązkiem wizowym przy wjeździe na terytorium Niemiec?

(¹) Dz.U. L 293, str. 4

(²) Dz.U. L 81, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 22 maja 2006 r. — Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH przeciwko Hauptzollamt Kiel

(Sprawa C-229/06)

(2006/C 190/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH.

Strona pozwana: Hauptzollamt Kiel.